

hvad der paalaa ham. Der kan saaledes ikke være Tale om at tillægge individuelle Uheld nogen Betydning, hvad stundom har været antaget ifølge den gjældende Lovs Udtryk; Paragrafen kræver tydeligt en Forstyrrelse af mere almindelig Karakter. Om Begrundelsen af Udfastets Hensynstagen til disse Forstyrrelser henvises til Motiverne S. 92—93.

§ 93.

Om Betydningen af, at Bexelfordringen er præskriberet, og af, at Bexelretten er tabt ved Forlømmelse af den til dens Bevarelse foretagne Omgang (præjudiceret), indeholdes den gjældende Rets Regler i Fdn. 18de Mai 1825 § 73 og § 35 jfr. § 56. Om den præskriberede Bexel lyder Reglen paa, at „Fordringen skal være uden al Kraft og Gyldighed“, ved hvilke Udtryk det ganske vist udelukkes at tillægge Bexlen Betydning af Gjælds-brev, hvorimod der uden Tvivl trods Præskriptionen kan gøres Krav gjældende, som kunne bevises paa anden Maade end ved Gjælds brevet, og som, fordi de hvile paa særlige af Bexlen uafhængige Omstændigheder, hjemles ved Civilrettens almindelige Grundsatninger. Om præjudicerede Bexler hedder det i Fdn. 18de Mai 1825 § 35, at man har „forbrudt sin Bexelret og derunder al sin Tillæmmelse mod Endosfenterne. Dog beholder Bexlen sin Gyldighed imod Trassenten som simpelt Gjælds-brev, saafremt det kan oplyses, at han ikke ved den begaaede Forlømmelse har lidt noget Tab med Hensyn til sit Mellemværende med Trassaten“.

Om begge Tilfælde — den præskriberede og den præjudicerede Bexel — giver denne Paragraf en fælles Regel, der i det Hele stemmer med den gjældende Ret om præskriberede Bexler, forslaaet paa den ovenfor antydede Maade, kun at der gives Tanten et flydigere og utvetydigt Udtryk. Om Begrundelsen henvises til Betænkningen til det reviderede Udkast S. XVI—XVIII.

§ 94.

Denne Paragraf udtaler udtrykkeligt, at Bestemmelserne om Proceduren i Bexelsager ligge udenfor Udfastets Ramme; derimod ere de fornødne Bestemmelser herom, der især vigtigt og væsentligt stemme med den gjældende Ret, optagne i det Lovforslag om Bexelsager og Bexelprotester, som fremlægges samtidigt med nærværende Lovforslag.

Anden Afdeling.

Om egne Bexler.

§ 95.

Paragrafens Hovedsætning svarer til Fdn. 7de April 1843 § 4, der for den gjældende Rets Bedkommende bestemmer, at de almindelige For-

skrifter om Bexler med de af Forholdets Natur flydende Modifikationer skulle være anvendelige paa egne Bexler. Ligesom den gjældende Ret har Udfastet anset det for ufornødent at opregne, hvilke af de om trasserede Bexler givne Regler der blive at anvende paa egne Bexler og hvilke Afændringer de i saa Fald maa undergives, jfr. Motiverne S. 105—110.

Paragrafen indskrænker sig derfor til at bestemme, at hvad der i denne Lov er fastsat om trasserede Bexler ogsaa gjælder om egne Bexler — hvorved erindres, at disse efter Udfastets § 2, 2det St. forages med trasserede egne Bexler — dog med de Undtagelser, som følge deraf, at Udfasteren hæfter, som om han var Akceptant, og at særlig Akcept af saadanne Bexler ikke udfordres, samt at, hvad der i 10de Kapitel er fastsat om Bexelduplikater, ikke paa dem bliver at anvende. Heraf følger, at egne Bexler efter Udfastet ikke behøve at være betalbare paa Udfasterens Sted, og at Pobetiden ogsaa ved disse Bexler er overladt til Parternes fri Bestemmelse i Overensstemmelse med Udfastets § 3; med Hensyn til disse tvende Punkter bliver altfaa Fdn. 7de April 1843 § 1 jfr. § 3 forsaavidt forandret. Endvidere forsvinder ifølge Udfastet den af Slutningsbestemmelsen i Fdn. 1843 jfr. Fdn. 18de Mai 1825 § 45 flydende Forskjel mellem Bexelretten ved trasserede og egne Bexler, idet denne efter Udfastet for begge Bedkommende bliver at fastsætte efter §§ 50 og 36, efter som Protester optages eller ikke. Paragrafens Slutning stemmer med den gjældende Rets Regel i Fdn. 1843 § 2.

§ 96.

Det er en Sælfølge, at den tilfattede Overensstemmelse i Hensende til Bexelretten for de tre nordiske Riger kun kan opnåas derved, at de af de tre Rigers Delegerede udarbejdede Lovudkast antages, aldeles uforandret i alle tre Riger; men paa den anden Side kan det ikke ventes, at nogen af de tre Landes Folkerepresentationer vil gaa ind paa at vedtage Lovforslaget uforandret og saaledes give Afkald paa at foretage nogen- som helst Ændring i det, undtagen under den bestemte Forudsætning, at Lovforslaget i de to andre Riger ogsaa vedtages uforandret og derefter erholder Kongelig Santtion som Lov. De heraf flydende Vanffeligheder med Hensyn til Maaden, hvorpaa hvert enkelt Rige skal sikres for, at Bexelloven ikke træder i Kraft for dettes Bedkommende, uden at det ogsaa i de to andre Riger bliver Lov, kommer man lettest og simplest udover ved at optage den Bestemmelse i Lovfor-